

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS MAIUS

P R I M O D I E

P. MARTINVS
DE S. DOMINICO.

Hispanus
in vrbe S.
Iacobi. i.
Maij. 1591.
ætat. 53.
Soc. 23.

B. V.

Rosarium.

Confess.

Paupert.

B. V.

Hora Ro-
sarij.

Ingulare in illo ingenium, atque dexteritas in sacris expeditionibus lucebat. Magnâ erga Deiparam pietate imbuere pagos, villas, vrbes nitebatur, vt hâc arte puritatem, & quicquid boni animo destinabat, induceret. Quare vsum Rosarij mirificè propagauit. Plura iumenta rosarijs onusta ibant eò quò ibat ille, quæ rosaria ille in omnes partiebatur, & Parochis persuadebat vt suis tabulam quondam à se relictam sepius perlegerent, in qua mysteria rosarij adnotarat. Et perspicuis experimentis videbat hanc pietatem fuisse nobile compendium ad egregiam populorum cultionem; falsis multis se à Beatissima Virgine monitos, vel per Angelum ab illa missum iussos vt peccata quæ hæcenus per sacrilegium obtinuerant, ad ipsum referrent; apud illum præsens remedium reperturos: id ni facerent, in æternum exitium abituros. Vnde illi certatim ad P. Martinum accurrebant, parati agere quicquid ille præscriberet. Domi ea illi optima videbantur quæ omnium erant deterrima: nec nisi hæc admittebat. Humilitati Christi erat addictissimus, & sanctissimæ eius Matri; cuius se mancipium fecerat, aiebatque se si quid haberet, per illam à Deo accepisse. A teneris inchoauit nec vnquam per omnem

vitam omisit consuetudinem Rosarium B. Virginis quotidie flexis genibus per horæ integræ spacium recitandi, dulcissimâ erga illam fiduciâ fretus, existimabat se nihil ab ea petiturum, quod illa impetratura sibi à Deo non sit. Inde illi facilis ad ardua quæq; perpetranda & animus, & successus. Nam ea nonnunquam eius auxilio expediuit, quæ alij haud posse putabant. In periculis, in curandis corporum necessarijs, in adiuuandis pauperibus, in flectendis obstinatis, in ægris fouendis, in omni quod occurrere potest, negabat deficere posse misericordiam huius Domine ac Matris (sicut non deficiebat oleum Elisæ) quousque parata & piæ fiduciæ plena deuotorum illi cordium vasa afferimus. Inde illi nitida illa & nullo inquinamento vnquam tentata virginitas, nunquam vlli vel veniali peccato hâc in re admissio affinis. Cum verò missiones per caducas iam vires exercere non posset, curauit pingi elegantem, ac piam Virginis Matris imaginem, eamque aræ imponi, vt ab omnibus coleretur. Aiebat enim, ad puritatis & mundi cordis donum à Deo impetrandum nihil esse tantæ efficacitatis quantæ est hanc amare, atque sub huius præsidium confugere. Hanc erga cultum Deiparæ flagrantiam aiunt qui eius gesta describunt, fuisse illius occupationem, quæ se in eum vnde quaque penetrarit, & quâ totus imbutus fuerit semper atque absorptus. Ante mortem petebat sibi relinqui solus. Post horæ spatium ingressus ad eum socius eius P. Gaspar

Cassiu.

B. V.

Ment

Gaspar de Auila illum toto vultu ardentem inuenit; ac hæc verba identidem reperentem: *Christus Dominus nosse, & Virgo Mater; Christus D.N. & Virgo Mater!* Ita felicem animam Deo reddidit Sabbatho, cum repente sublati cum gaudio in cælum oculis pectus gestu supplici percussisset. Post mortem cuidam conspici visus, ei cælestes stimulos addidit ad omnia aduersa ob diuinum amorem libentissimè toleranda. Fœminæ item se spectandum stitit quæ olim ab illo ad bonam frugem reducta, ad vomitum redierat, eamque acriter commonuit, vt sciret. Et respicit illa sui olim viui nunc mortui Magistri hortatu seriò ac perseveranter bona.

*Patientia.
Amor Dei.*

*Disce à
mortuo.*

P. ANTONIVS TORRENTINUS.

Vir fuit conspectæ in ferendis contumelijs constantiæ; ad parendum celeritatis, & alacritatis; ad patientiam fortitudinis; & silentij doloribus dissimulanter tegendis, perpetui. Nulla illi hora importuna erat, quæ suam operam præstare poterat charitati. Sodales nobiles illum sanctum virum appellabant. Mira in illo fuit in verbis, ac tempore non otiosè collocandis religio. Vnde cum in Professorum domo esset confessarius domesticus, erat omnium horarum vir quacumque adiretur: sed illud meretur de illo memoriam, fortè plus quàm à vulgari virtute profectum, quod, quæ temporis religiosè collocandi, quæ se minimè indulgenter tractandi, quæ minus loquendi studio, sibi imperarit & verò etiam obedierit, vt è cubiculo rarè admodum, domo autem foras ambulatum nunquam omninò quoad vixit, prodierit, nisi iussus.

Silentium.

*Cubiculum.
Mortuo.*

ANTONIVS MADRID COADIVT.

DE hoc anni Mariani Sabbatho 33. dita scripsi. Romæ Beato Stanislao cælestes inter IESV, & MARIÆ calores pectore ardenti, & fatiscenti, atque inter parientum diuina dulce deliquium passo, curator aderat, pannos applicabat, & videbat felicissimi illius adolescentis faciem splendore illo illustrem, qui est è splendoribus sanctorum. Ne verbo offenderet, vel tacebat omninò, vel de Deo loquebatur ea, quæ illi, sanctæ meditationis plenum suggererat, silentium. Singularem tamen de Beatissima Virgine loquendi gratiâ, diuinoque lepore præditus; loquebatur corde affatim pleno, sed tamen malebat cum ea, quàm de ea, malebat cum sanctissimo illius Filio in altari latente loqui, vbi tres etiam quatuorve horas orabat sine fulcro. Quotquot Mariana festa reducebat annus, tot ille sancta sanctè seruabat ieiunia (exceptis reliquis) quibus festum præueniret pane tantum, frigidaque contentus. Deinde dulcissimus hic, & laboribus tot, tot orationibus, & lacrymis fessus senex eam, quam die Sabbathi ieiunandi mordicus arripuerat consuetudinem, dimisit nunquam, adeò vt legerim, illum inchoati illius moris retinentissimum, totâ vitâ Sabbathinum ieiunium vsque ad octogessimum, qui illi supremus vitæ annus fuit, ætatis annum intermisisse nunquam. Sabbatho ieiunasse commune habet Antonius cum plurimis, etiam millenis, at verò tamdiu constantiam eâ in re tenuisse, adeò rarum, & singulare id est, vt inter millenos vnum tamdiu constantem haud facilè reperias.

*Hispanus
Panormi. 1.
Maij. 1609.
ætat. 80.*

Silentium.

Sabb. ieiun.

P. LUDOVICVS
BALLESTER.

Hispanus.
Valentia. 4.
May. 1624.
ætat. 82.
Soc. 60.

STudiorum, cubiculi, temporis, ac
linguæ custos perdiligens; & ta-
men si placeat in compitis, vel in
templis, pro concione dicendum erat,
facundus, ardens, mirabilis, cum la-
crymis, & fructuoso euentu auditus.
Iam de illo desperanter pronunciarant
Medici cum rogatus vellet ne nouissi-
mo extremæ vñtionis Sacramento
pro morte vngi, respondit: vt id in
quintum diem differretur. Plus illi,
quàm arti suæ fidei dedere medicis; &
Ludouicus præter spem artis ad quin-
tum vsque diem prouixit, ac munitus
mysterijs decessit, funere tali honora-
tus, quali solent ij, quos vulgo habe-
mus supremæ virtutis laude insignes.
Addam hic non omittendum quod d-
dam toridem verbis, quibus in scrip-
torum nostrorum Bibliotheca de illo
narratur & iisdem propè verbis habet
etiam in annum 1624. domus Professa
Valentina: Acerrimus erat, & pieta-
tis augendæ procurator, & vitiorum
exscindendorum vindex; tentauitque
in sperato illo quidem, sed felici suc-
cessu licentiam Bacchanaliorum, quæ
prorsus erat in ea vrbe effrænis, coër-
cere producto in compitale concio-
nem hinc cadauere, illinc Christi è
cruce pendentis effigie. Quam rem
Antiochenus Patriarcha; Archiepis-
copus idem Valentinus D. Ioannes de
Ribera, nobilitate, prudentiâ, litteris,

ac vitæ probitate clarissimus tanti fe-
cit, vt Ludouici per urbem tonantis
imaginem curarit sibi coloribus ex-
primi ad viri venerationem.

P. ANTONIUS
DE GREEF.

Hic inter anni 1638. heroes, ac vi-
cimas charitatis censeretur. Cum
adolescens tum adhuc à fugacibus ad
æterna se trahi à Deo sentiret, in aula
Sodalitatis B. V. pudicitiam suam voti
Sacramento illigauit: & per quietem
noctæ cæli Reginam augustissimo in
lumine spectabilem aliquandiu sibi vi-
dere visus est, incredibili voluptate.
In Societate postea in arduis expedi-
tionibus ærumnarum, & animarum
sibi plenus, affligendi se studio, & o-
randi desiderio flagrabat. Neomogen-
sibus vicis, vijsque singulis cælites pa-
tronos singulos assignarat, ac ibi con-
cursans, eorum opem exposcebat, in
quorum vico, vel platea rem anima-
rum curabat. In periculo, ne compre-
henderetur ab hæreticis constitutus,
diuinam opem implorauit, & ecce ad-
fuit mox adolescens, Ioanni Berchma-
no Romæ iam olim mortuo amico,
promisso pallio, staturâ, vultu, ætate
simillimus, qui militem compellans;
Eia, age inquit, hunc hominem mis-
sum fac, & mihi, & multis ciuium
apprimè notum. E vestigio abire per-
misit miles Antonium: & Adolescens
videri desijt.

Belga Neo-
magi. 1.
May. 1636.
ætat. 47.
Soc. 27.

Castila.

B. V.

Zelus.
Sancti.

Ioannes
Berchmanus.